

Statens Side kunde drive Forretningen uden Tab, kunde kontrahere med Roedyrkerne, men det er jo netop det ærede Medlems Mening, at vi ikke skulle holde de høje Priser, og naar vi ikke ville holde de høje Priser og heller ikke give Roedyrkerne de høje Priser, er der ingen anden Udvej end at binde dem enten gennem Ekspropriation eller Tvangskontrakter. Der siges, at der skulde være en anden Udvej, men det ærede Medlem kender ingen; han har i hvert Fald til Dato ikke anvist os nogen, men det er jo muligt, at det Udvalg, der kommer, kan give os et Fingerpeg i saa Henseende.

Det er let at overtage Sukkerfabrikerne, siger det ærede Medlem (Hans Nielsen). Ja, det er det for saa vidt; det skal jeg villigt indrømme. Det er slet ikke vanskeligt at overtage dem; det koster maaske 50 Millioner, hvis vi skulle overtage dem til Dagskurs; men det slap vi vel nok over. Nej, Vanskeligheden ligger paa et andet Punkt. Den ligger i at drive Fabrikkerne og drive dem med Fordel, og det er dertil, vi skulde have et Fingerpeg. Det ærede Medlem henviste til, hvorledes det stod til i Sverige, eller rettere til, hvordan man i Sverige i den der afgivne Kommissionsbetænkning tænkte sig, at en saadan Statsdrift kunde ske. Jeg beder det ærede Medlem lægge Mærke til — jeg kender ikke Betænkningen undtagen gennem det ærede Medlems Omtale af den i Gaar —, at det i denne Betænkning vrimler med Ord som: Forbud for private mod at indføre, Forbud mod, at private fabrikere; man skal ligefrem standse Driften af saa og saa mange af de smaa Fabrikker. Det er netop det, jeg siger, at vi blive nødte til at gaa til, som man er gaaet i Sverige, og som det ærede Medlem der henviser til: Forbud paa Forbud, Indskrænkninger, Baandlæggelse af Borgernes Frihed. Kan det ærede Medlem vise nogen anden Vej, skal jeg med Fornøjelse se paa det, naar vi komme i Udvalg — jeg haaber, at vi komme der begge to —, i Øjeblikket har det ærede Medlem været renoncé paa andet end Paastande. Det ærede Medlem siger, at der slet ikke kan være Tale om, at vi skulde behøve at monopolisere Handelen. I Frankrig, siger det ærede Medlem, er den ikke monopoliseret for saadanne Tings Vedkommende som Tændstikker og Tobak. Jo, det er netop det, den er. Den er i høj Grad monopoliseret. Saa det ærede Medlem kan ikke paaberaabe sig Frankrigs fri Handel, thi der er ikke fri Handel i Frankrig.

Hermed har jeg i Virkeligheden været inde paa det, der har været Hovedpunkterne i det ærede Medlems Tale. Lad os som sagt se paa Forholdet i Udvalget og søge at fremskaffe de manglende Detailoplysninger. Jeg forsikrer, at jeg i hvert Fald skal være det ærede Medlem behjælpelig med snarest muligt at fremskaffe dem, og det glæder mig, at den højtærede Finansminister har stillet sig til Disposition. Lad os saa se at komme i Gang med Arbejdet og se, hvad det er, der ligger bag ved det Forslag, som det ærede Medlem og hans Partifæller have stillet. Jeg kunde have Lyst til at gøre endnu en Bemærkning, som forekommer mig i høj Grad oplysende med Hensyn til det internationale Broderskab, som Socialdemokratiet i Regelen giver sig ud for at være. Jeg beder Tinget lægge Mærke til, hvad det ærede Medlem sagde: Det østasiatiske Kompagni var et godt Kompagni, de rejste til Østen eller andre Steder hen, rejste til Udlandet og plyndre Folk der, men Sukkerfabrikerne ere nogle slemme nogle, de plyndre os her hjemme. Det er meget kristeligt tænkt overfor vore „Brødre“ i Udlandet.

Sigvald Olson: Det ærede Medlem, der nu satte sig, havde lagt Mærke til et Nik, jeg skulde have givet ved en Udtalelse af det ærede Medlem fra Nakskov (L. Reventlow), og det skulde være det mest interessante, der var foregaaet her i Debatten. Med den retsindige politiske Tænkemaade, som er det ærede Medlem egen, havde han straks Færten af, at der i dette Nik var noget, som kunde bruges udad til. Maa jeg, foranlediget ved, at det ærede Medlem nu blander mig ind i Debatten, gøre ham opmærksom paa, at da jeg gav et Nik til en Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem, der sidder bag ved mig (L. Reventlow), var det foranlediget ved en Forespørgsel om, hvad vi vilde gøre, hvis Roedyrkerne ikke mere ville dyrke Roer: Skulle de saa eksproprieres? Dertil nikkede jeg, fordi jeg mente, at det var det ærede Medlems Opfattelse, at han under de Forhold, der var Tale om, vilde lade Jorden ligge fuldstændig udyrket hen til Jagtrevier, som saa mange andre store Jorddrotter have gjort, hvad det ærede Medlem meget godt ved. Der har i Venstrepressen — det var vist i „Aalborg Amtstidende“ — foruden i den socialdemokratiske Presse for nogle Aar siden været fremført en stærk Kritik af de Jorddrotter, der lod hele Landsbyer ligge hen som Jagtrevier og gjorde Folk brødløse. Det er min Mening, at hvis de